

Το θρυλικό

Γέφυρα της Άρτας

Ο ΑΡΑΧΘΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΑΡΤΑΣ «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»

Κύπρου 11, Περισσός 142 32 • Τηλ./Fax: 210-2515345 • E-Mail: christos.chouliaras@yahoo.gr

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' • ΧΡΟΝΟΣ 32ος - Αρ. φύλλου 181 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2013 • Τιμή Φύλλου: 1.25 €

Η εφημερίδα που ένωσε

Γέφυρα
ΤΖΑΦΗ

το Ξεροβούνι με τα Τζουμέρκα

www.e-arachthos.gr

Ο ιστότοπος του συλλόγου μας είναι γεγονός!!!

Είμαστε χαρούμενοι που ανακοινώνουμε την έναρξη του ιστότοπου του συλλόγου μας και φυσικά της εφημερίδας μας. Μπορεί να αργήσαμε αλλά τα καταφέραμε. Περιμένουμε από όλους τους φίλους μας – μέλη να τον επισκεφθούν και να μας στείλουν τις παρατηρήσεις – προτάσεις τους για την περαιτέρω αξιοποίησή του. Έχουμε πολλές προσδοκίες από το πέρασμά μας στην ηλεκτρονική μορφή :

- Αμεσότητα : μπορούμε να επικοινωνούμε τα νέα μας σε ελάχιστο χρόνο σε αντίθεση με την τριμηνιαία έκδοσης εφημερίδα μας.
- Απεριόριστος χώρος : μέσω διαδικτύου δεν υπάρχει περιορισμός χώρου ενώ μας δίνεται η δυνατότητα να έχουμε εκτός από φωτογραφικό υλικό και βίντεο.
- Αρχείο : στόχος μας είναι να συμπεριλάβουμε όλα τα παλαιά τεύχη του Αράχθου σε ηλεκτρονική μορφή.
- Επικοινωνία: μέσω facebook , twitter θα μπορούμε να έχουμε διαδραστική επικοινωνία.
- Τόσες άλλες δυνατότητες που μας δίνονται και ακόμη δεν μπορούμε να τις φανταστούμε...

Καλούμε όλους όσους θέλουν και μπορούν να βοηθήσουν στο στήσιμο, συντήρηση του ιστότοπου να δηλώσουν την συμμετοχή τους τηλεφωνώντας στον πρόεδρο Χρήστο Χουλιάρα.

Μια νέα εποχή ξεκινάει ...

Εξορθολογισμός αποστολής εφημερίδας

Αγαπητοί συνδρομητές και φίλοι της εφημερίδας μας, Πριν 2 χρόνια (τεύχος 175) ανακοινώσαμε την απόφαση του τότε συμβουλίου να εξορθολογίσουμε την διαδικασία αποστολής της εφημερίδας μας. Βασικά, λόγω του υψηλού κόστους αποστολής της εφημερίδας μετά της διακοπής επιδότησης αυτού από το Υπουργείο Πολιτισμού θεωρήθηκε αναγκαίο να περικόψουμε τις αποστολές της εφημερίδας οι οποίες μέχρι τότε γίνονταν χωρίς προϋποθέσεις.

Από τότε περικόψαμε περί τα 200 φύλλα αποστολής που στέλνονταν πχ. Σε διπλές διευθύνσεις ή ακόμη και σε αποθανόντες. Επίσης ολοκληρώσαμε την καταγραφή των ταμειακών εντάξει μελών από το 2006 και μετά. Δυστυχώς επειδή πολλές φορές δεν ήταν εύκολο να ταυτοποιήσουμε το όνομα του ταμειακών εντάξει συνδρομητή με το όνομα του παραλήπτη είναι πιθανόν να έχουμε γίνει κάποια λάθη. Για παράδειγμα υπάρχουν πολλοί συνδρομητές με το ίδιο επώνυμο και όνομα. Καθυστερήσαμε εν γνώση μας την εφαρμογή της απόφασης αυτής ώστε και να την επικοινωνήσουμε καλύτερα με τους συνδρομητές μας αλλά και να την συνδυάσουμε με την έναρξη της ιστοσελίδας μας όπου ο οποιοσδήποτε και χωρίς κόστος θα μπορεί να διαβάζει το φύλλο μας.

Οπότε, από το επόμενο τεύχος θα συνεχίσουμε την αποστολή εφημερίδας αυστηρά:

α/ σε όσους συνδρομητές-μέλη έχουνε δώσει από το 2006 μέχρι σήμερα οποιοδήποτε ποσό για οποιοδήποτε λόγο στον σύλλογο.

β/ σε κεντρικά σημεία διανομής όπως : στα καφενεία του χωριού και το ξενοδοχείο της Φτέρης θα αποστέλλεται ένας αριθμός φύλλων για να καλύψουμε τις ανάγκες των μόνιμων κατοίκων αλλά και των επισκεπτών των χωριών του Κεντρικού.

γ/ σε Δήμους, πολιτικούς και οργανισμούς τοπικού ενδιαφέροντος.

Υπενθυμίζουμε ότι η συνδρομή του Αράχθου έχει οριστεί στα 5 ευρώ /χρόνο.

Σε περίπτωση που δεν λάβετε το επόμενο φύλλο του Αράχθου παρακαλώ επικοινωνήστε με τον πρόεδρο Χρήστο Χουλιάρα ώστε να διορθώσουμε τυχόν λάθη μας.

27^η Αραχθινή φασολιάδα

Δείτε αναλυτικό φωτορεπορτάζ στις σελίδες 4-5

ΚΑΘΕ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΤΕΛ ΜΕ ΑΡΤΑ

Τα δρομολόγια επικοινωνίας Κεντρικού με Άρτα ορίζονται ως εξής:

Άρτα - Καλεντίνη - Δίστρατο - Τραπεζάκι - Φτέρη - Ναζαίοι (από Μηνιά).

Επιστροφή από Ναζαίους ώρα 14:00

Ναζαίοι - Αντριά - Μπομπολέικα - Βαθύκαμπος - Κρυονέρι - Γέφυρα τζαρή - Σκούπα - Ροδαυγή - Άρτα.

Καλό Πάσχα στο χωριό μας !

Φέτος που πέφτει και αρχά το Πάσχα (5 Μαΐου) είναι ιδανικά για εκδρομή και από πολλούς ακούμε ότι θα επισκεφθούν το Κεντρικό.

Ο επιτάφιός θα τελεστεί στην Αγία Παρασκευή Φτέρης ενώ η Ανάσταση στην εκκλησία των Αγίων Αποστόλων στον Βαδύκαμπο.

καλή αντάμωση

Ματιές

στο παρελθόν

σελ. 2

Διαβάστε ακόμη:

**Επικοινωνία
με τους αναγνώστες μας**

σελ. 7

«Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΟΜΟΝΥΜΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΚΕΝΤΡΙΚΩΤΩΝ ΑΡΤΑΣ

Κύπρου 11, Περισσός 14232
Τηλ./Fax: 210-2515345
E-Mail: christos.chouliaras@yahoo.gr

ΧΡΟΝΟΣ 32ος - Αρ. φύλλου 181
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2013

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΩΤΩΝ ΑΡΤΑΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ:

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου
Χρήστος Σωκράτη Χουλιάρας
Τηλ.: 210-2515345-6937 160965
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ-ΥΛΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ Κ.ΛΠ.
ΣΤΗ Δ/ΝΣΗ: Κύπρου 11 - Περισσός 142 32
Υπόψη Χρήστου Χουλιάρα

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Πρόεδρος: Χρήστος Σωκρ. Χουλιάρας
Αντιπρόεδρος: Γεωργία Ζώη,
τηλ.: 6944307465

Γεν. Γραμματέας: Κώστας Σαλαγιάννης,
τηλ.: 6972302458

Ταμίας: Βασίλειος Γεωργ. Καλλιακάτσος,
τηλ.: 6999901233

Ειδικός Γραμματέας: Μαρία Αράπη

Δημόσιες Σχέσεις:

Βίκυ Αράπη-Καραγιάννη, τηλ.: 6972090800
Αλέξανδρος Καλλιακάτσος, τηλ.: 6977491335

Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση:

RED-T-POINT, τηλ.: 210-8656505

Εκτύπωση:

FORMAT, τηλ.: 210-5153300-6

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ: 130/29602490
ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ: 5077-034530-131
IBAN τράπεζας Πειραιώς:
GR85 0172 0770 0050 7703 4530 131

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

ΒΟΥΛΓΑΡΕΛΙ

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ	26850 22221-3
ΕΛΤΑ&ΤΑΧ.ΤΑΜ/ΡΙΟ	26850 22216
ΟΤΕ	26850 22212
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΤΜΗΜΑ	26850 22288
ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ	26850 22584, 22224, 22243
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ	26850 22615
ΥΠΟΘΗΚΟΦΥΛΑΚΕΙΟ & ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΕΙΟ	26850 22644, 6972194054
ΚΤΕΛ ΑΡΤΑΣ	26810 27348 210-5133139

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΤΑΣ	26810 28030
RAFTING-VIA NATURA (ΓΕΦΥΡΑ ΠΛΑΚΑΣ)	26850 31200 6972223574/ 6979419773

ΙΕΡΕΑΣ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΝΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ	6946153141
----------------------------------	------------

ΚΑΦΕΝΕΙΑ ΧΩΡΙΟΥ

• ΒΑΘΥΚΑΜΠΟΣ ΧΟΛΕΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	2685071283
• ΚΡΥΟΝΕΡΙ ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΦΗΚΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	26850 71219 26850 71965
• ΛΑΓΚΑΔΙΑ ΦΑΚΙΤΣΑΣ ΧΑΡΙΛΑΟΣ	26850 71358
• ΝΑΖΑΙΟΙ ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΚΩΣΤΑΣ	26850 71391 26850 71247

• ΦΤΕΡΗ ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	26850 71266
----------------------------------	-------------

TAXI

• ΚΥΨΕΛΗ ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	26850 71328, 6972756998
---------------------------------	----------------------------

• ΡΟΔΑΥΓΗ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΣ	26830 71385, 6944513727
------------------------------------	----------------------------

ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ/ΜΕΤΑΚΟΜΙΣΕΙΣ

"Ο ΧΡΗΣΤΟΣ"	6932608108
-------------	------------

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ

• ΦΤΕΡΗ ΑΡΑΧΘΟΣ ΧΑΓΙΑΤΙ	2685770013 6957505393 6951845025
----------------------------	--

ΙΠΠΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΓ.ΜΑΡΙΝΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΑΜΠΑΜΠΑΣ	6946241007
---	------------

Τιμή Φύλλου: 1.25 €

Ματιές στο παρελθόν

Μετά από 50 χρόνια στο ίδιο σημείο της πλατείας των Ναζαίων...

Οι περισσότεροι από τους παρόντες
στον φετινό εορτασμό της 25ης Μαρτίου
ήταν τότε ανάμεσα στα παιδιά της φωτογραφίας !

Εορτασμός 25ης Μαρτίου στους Ναζαίους Κεντρικού

Με σεμνότητα τιμήθηκε και φέτος στους Ναζαίους Κεντρικού η επέτειος της 25ης Μαρτίου, στο μνημείο των πεσόντων για την ελευθερία της πατρίδας μας. Ακολούθησε η μνημόνευση των πεσόντων και κατάθεση του στεφανιού από τον τοπικό Πρόεδρο κ. Χρήστο Κωνσταντάκη. Στην συνέχεια, περίπου 50 Κεντρικιώτες μοιράστηκαν στα καφενεία των Ναζαίων για τον καθιερωμένο καφέ.

Πρόταση για Δήμο Κεντρικών Τζουμέρκων

του Αντώνη Μάνου

Το πόσιμο νερό στα Αντριά και το Βαθύκαμπο, που καθυστερεί εδώ και χρόνια να φτάσει στις δεξαμενές, καλό θα είναι να αλλάξει πορεία. Η δεξαμενή του Βαθυκάμπου έχει πολλά προβλήματα που δεν αναφέρονται. Εκείνο που μπορώ να πω είναι ότι οι μισοί κάτοικοι του Βαθυκάμπου το πίνουν και οι άλλοι μισοί δεν το πίνουν το νερό αυτό. Το κουβαλούν άλλοι από τη βρύση του Κρυονερίου και άλλοι από τη βρύση του Γκόζιακα. Η πρότασή μου είναι το νερό να πάρει τη γραμμή του δρόμου Νο 20, που είναι επαρκιακός και ενώνει όλο το χωριό μας με πρώτη βρύση στο δρόμο στα Ρακοπουλέικα, δεύτερη βρύση, Τσίπρας Απόστολος, 3η βρύση Διαμαντέικα, τέταρτη βρύση Μπομπολέικα, πέμπτη βρύση Παπακίτσος Νικόλαος, στον τσιμεντόδρομο για το Βαθύκαμπο, έκτη βρύση στα Καλιακατσέικα, στο δρόμο, έβδομη βρύση στον κεντρικό δρόμο στο χωράφι του Κώστα Ψυχογιού. Πιστεύω ότι θα απαλλαγούμε όλοι μας από τους κινδύνους για την υγεία μας όταν ξέρουμε ότι πίνουμε νερό με την ταμπέλα της βρύσης από τη Μουρτζιά Θεοδωριάνων. Το νερό είναι απαραίτητο στα χωράφια, στο λεωφορείο, στο ταξί και στους πεζοδούς. Θα ήθελα και μια απάντηση από τους υπεύθυνους του Δήμου Κεντρικών Τζουμέρκων στον Άραχθο.

Οι φίλοι και οι αναγνώστες της εφημερίδας, παρακαλούνται να καταθέτουν τη συνδρομή τους, και την οικονομική τους ενίσχυση προς τον σύλλογο, στον παρακάτω λογαριασμό της Τράπεζας Πειραιώς:

5077-034530-131 •

IBAN: GR 85 0172 0770 0050 7703 4530 131

ΠΡΙΝ 35 ΧΡΟΝΙΑ !
Για να θυμούνται οι παλαιοί και μαθαίνουν οι νέοι ...
ΑΡΑΧΘΟΣ
ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΑΡΤΑΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 14 ΙΟΥΛΙΟΣ 1978 ΤΙ

**ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΓΕΦΥΡΑΣ
ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ...**

Αθήνα 26.7.1978

Πρὸς
Τὴν Ἐφημερίδα «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»
Τῆς Ἀδελφότητος Κεντρικοῦ Ἀρτας.

Πειραιῶς 4 — Ἀθήνα.

Φίλε κ. Διευθυντή.

Παρακολουθοῦμε τὴ προώθηση καὶ προβολὴ ἀπ' τὴ καλο-
δαλμένη καὶ ἐξαιρετικὴ Ἐφημερίδα σας τῶν ἀλυτῶν καὶ ἐπί-
ραχων γενικῶν προβλημάτων τοῦ τόπου μας πού ἀναμένουν τὴν
ἐπίλυσή τους μὲ ἐπιδέξιο ἀποκεντρωμένο προγραμματισμό.

Σὰς πληροφροῦμε δὲ καταθέσαμε στὴ Βουλὴ τῶν Ἑλλή-
νων τὴν ἀπὸ 25.7.78 ΕΡΩΤΗΣΗ μας γιὰ τοὺς ἀρμόδιους Ὑ-
πουργούς Δημοσίων Ἐργῶν καὶ Ἐθνικῆς Ἀμυνας γιὰ τὴ ζεύ-
ξη τοῦ ποταμοῦ καὶ τὴ κατασκευὴ ἡ τοποθέτησιν σύγχρονης καὶ
κατάλληλης γέφυρας στὴ πῶς κατάλληλῃ θέσῃ κατὰ τὴ δικαιο-
κρίσιν τῶν ἀρμόδιων Ὑπηρεσιῶν γιὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς ἐκατέ-
ρωθεν ἀκώλυτης καὶ ὀλιγοχρόνιας ἐπικοινωνίας τῶν κατοίκων
καὶ τῆς μεταφορᾶς τῶν ἀγαθῶν τῶν περιοχῶν Τζουμέρκων καὶ
Ξεροδουνίου.

Σὲ περίπτωσιν υἱοθέτησιν τοῦ δικαίου αἰτήματος καὶ ἀπαν-
τήσεως τῶν κ.κ. Ὑπουργῶν θὰ ἐνημερωθεῖτε, διαφορετικᾶ ἡ Ἐ-
ρώτησιν ἐγγράφεται: στὴν Ἡμερήσια Διάταξιν τῆς Βουλῆς καὶ
ἀκολουθεῖ ἡ συζήτησιν μὲ τὴ σειρά της. Στὴν Ἐρώτησιν τονί-
σαμε τοὺς δάσιμους λοχυρισμούς γιὰ τὴν ὠφελιμότητα τῆς γέ-
φυρας, πού προκύπτουν κι' ἀπὸ τὴ Ἐφημερίδα σας.

Μὲ ἀπέραντη ἐκτίμησιν
ΑΛΕΚΟΣ ΑΙΔΡΟΚΑΠΗΣ
Βουλευτὴς Ἀρτας

ΣΗΜ. ΣΥΝΤ.: Εὐχαριστοῦμε τὸν πατριώτη βουλευτὴ μας
γιὰ τὴν ταχεῖα προώθησιν τοῦ γενικοῦ προβλήματος στὴ Βουλὴ
καὶ γιὰ τὸ σπάνιο ἐνδιαφέρον πού δείχνει γιὰ τίς περιοχὰς τῶν
Τζουμέρκων, καθὼς καὶ γιὰ τὴ θετικὴ συμβολὴ τοῦ γιὰ τὴν
κατασκευὴ τοῦ δρόμου Ἀνεμορράχης - Κεντρικοῦ.

Η ΣΥΝΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΓΕΦΥΡΑΣ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΝ ΕΤΗ 1978

Το τρίτο σκιαγραφεί διηγείται

Ηλεκτρονική διεύθυνση: left2@otenet.gr

ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΧΟΜΠΥ ΚΑΙ ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΟΕΙΔΗ ΕΝΣΤΙΚΤΑ

Τα πρώτα ανθρωποειδή όταν άρχισαν σιγά-σιγά να κατεβαίνουν από τα δέντρα και να συγκροτούν την πρώτη κοινωνία ανθρώπων βλέπε (Νεάντερνταλ- Χόμο Σάπιενς), στην προσπάθειά τους για την αναζήτηση της τροφής τους, εκτός από τη συλλογή των καρπών, τις ρίζες, και τα διάφορα φύλλα των δένδρων, ασχολήθηκαν και με το κυνήγι. Στην αρχή το κυνήγι ήταν άνισο και τα άγρια ζώα έθεταν σε κίνδυνο την ζωή των κυνηγών αλλά και της ομάδας. Αργότερα όταν τα ανθρωποειδή για την προστασία τους από τα άγρια θηρία και τις καιρικές συνθήκες εγκαταστάθηκαν μέσα στις σπηλιές και δεν σκότωναν πλέον για να γλυτώσουν αυτά, αλλά για επιβιώσουν από την πείνα. Στα επόμενα στάδια της ζωής τους, όταν άρχισαν να αποκτούν λογική και συνείδηση κυνηγούσαν μόνο επιλεκτικά και έτσι σιγά-σιγά στο πέρασμα των χρόνων άρχισαν να ζουν αρμονικά άνθρωποι και ζώα μαζί. Ευτυχώς σήμερα ο άνθρωπος δεν κινδυνεύει από την πανίδα, αλλά δυστυχώς ο άνθρωπος έχει βαλθεί να εξαφανίσει μερικά από τα ζώα της πανίδας.

Με το ψάρεμα ασχολήθηκαν πολύ αργότερα όταν άρχισαν να πλησιάζουν προς τις θάλασσες, τις λίμνες και τα ποτάμια. Εκεί τα πράγματα εξελίχθηκαν πιο ομαλά και όλα πήραν τον φυσιολογικό τους δρόμο, μόνο που αυτός ο δρόμος κόπηκε κάπως βίαια, όταν το σύγχρονο ανθρώπινο χέρι με την ασυδοσία του δυσκόλεψε τη ζωή πολλών ψαράδων αλλά και με την μόλυνση που εξαπλώσε χωρίς έλεγχο παντού και βάλθηκε να αφανίσει ολόκληρες θάλασσες και ποτάμια καταστρέφοντας έτσι την βιοποικιλότητα των ψαριών.

Δεν πάει πολύς καιρός που κάναμε αμάν να δούμε ψάρια στον Άραχθο και για πολύ καιρό είχε μόνο λάσπη και γλίτσα πάνω στις πέτρες. Σήμερα όμως τα πράγματα είναι κάπως καλύτερα γι αυτό το ψάρεμα, είτε γίνετε στα ποτάμια, είτε στη θάλασσα, στις λίμνες και τα ρυάκια είναι μια σκέτη απόλαυση. Οι ερασιτέχνες ψαράδες μαζί με τις υπερβολές τους και τα αθώα ψεματάκια τους, γεμίζουν ευχάριστα την ώρα τους και που και που γεμίζουν και το τηγάνι της νοικοκυράς. Και αν η ψαριά δεν έχει τα αναμενόμενα, ο ψαράς δεν το βάζει κάτω, πάει στο διπλανό ψαράδικο και παίρνει μια αρμαθιά ψάρια και λέει πως τα έπιασε αυτός, όπως έκανε ο αξέχαστος Αυλωνίτης στο παλιό καλό ελληνικό κινηματογράφο.

Στο χωριό δύσκολα μπορείς να πας στα αγκίστρια του αλλουνού, και μετά να πεις ότι τα ψάρια αυτά είναι δικά μου, αλλά και δύσκολα μπορείς να πιστέψεις πως ένας συγχωριανός μας, έπιασε ένα ψάρι (μουστακά) κοντά στα τρία κιλά, αν δεν το δεις με τα

μάτια σου!. Εγώ δεν έχω κανέναν λόγο να μην τον πιστέψω, γιατί έχω ακούσει πολλούς ψαράδες που κάνανε καλές ψαριές στα αγκίστρια, αλλά για να είμαι ειλικρινής εγώ δεν το είδα, αλλά το έφαγα και ήταν νοστιμότατο γιατί ήταν ψημένο καλά από έναν μερακλή και καλό τεχνίτη.

Και το ζαρκάδι είναι νόστιμο όπως και το ψάρι, αλλά θα μου πείτε τι σχέση μπορεί να έχει το ψάρεμα με το κυνήγι των ζαρκαδιών. Καμία, είναι εντελώς δυο διαφορετικά πράγματα και απέχουν όσο η γη με το φεγγάρι, αλλά ταυτόχρονα συγκλίνουν στην ανθρώπινη πλευρά του εαυτού μας, στη συνειδησή μας, στην κουλτούρα μας, αλλά και στην διαστροφή μας. Γι αυτό ανέφερα και πιο πάνω όσο μπορούσα πιο απλά και σύντομα, ποια ήταν η συμπεριφορά του ανθρώπου απέναντι στο ζωικό βασίλειο. Αλλά βέβαια όμως, από το τότε μέχρι το σήμερα έχουν αλλάξει πολλά, αλλά προς το καλύτερο, ο άνθρωπος έχει εξελιχτεί και συνυπάρχει ειρηνικά με τα θηράματα και προστατεύει την πανίδα και ειδικότερα τα ζώα εκείνα που το κυνήγι τους δεν επιτρέπεται, μόνο που μερικοί έχουν άλλη άποψη και εξακολουθούν να μένουν στην εποχή του Νεάντερνταλ και να σκοτώνουν τα ζαρκάδια, διοργανώνοντας ολόκληρο σαφάρι λες και απειλείται η ζωή τους.

Πολύ κακώς μου διευκρίνισε η γραμματέας του κυνηγητικού συλλόγου Άρτας στην τηλεφωνική επικοινωνία που είχα μαζί της, <<διότι κατά αρχάς το κυνήγι δεν είναι επάγγελμα όπως για παράδειγμα γίνετε με το ψάρεμα και ότι γίνετε καθαρά για ψυχαγωγικούς λόγους και πως εμείς οι κυνηγοί από την πλευρά μας προσπαθούμε να διατηρήσουμε την ισορροπία της φύσης και να προστατέψουμε τον φυσικό μας πλούτο. Παρόλα αυτά όμως, υπάρχουν προβλήματα και προσπαθούμε τα λύσουμε, μα πιο πολύ όμως μας ενοχλεί η λαθροθηρία που εξελίσσετε σε μάλιστα για τον τόπο μας>>.

Μπήκα στο διαδίκτυο και διάβασα στη Βικιπαίδεια. << Το ζαρκάδι ανήκει στην οικογένεια των ελαφιδίων

και αποτελεί ένα από τα πιο ιδιαίτερα ζώα. Το ζαρκάδι είναι ευγενές και μεγαλόσωμο ζώο και στην Ελλάδα αποτελεί την κύρια τροφή του λύκου, (δυστυχώς από τη στιγμή που το δοκίμασε και του ανθρώπου θα έλεγα εγώ). Η θήρευσή του επιτρέπεται στην Ευρώπη αλλά απαγορεύεται στην Ελλάδα...>>. Στην Δ' κυνηγετική ομοσπονδία Στερεάς Ελλάδος γράφει. << το ζαρκάδι κυνηγείται στην Ευρώπη τότε τότε και στην Ελλάδα ποτέ!!!!.>>.

Υπάρχει λοιπόν ένα θέμα εκεί στο χωριό με τη συμπεριφορά αυτού η αυτών των κυνηγών. Δεν είμαι αρμόδιος να το λύσω ούτε είναι η δουλειά μου αυτή, και ούτε έχω αναλάβει καμιά εκστρατεία υπεράσπισης υπέρ του ζαρκαδιού, νομίζω πως η τοπική κοινωνία έχει τον πρώτο λόγο και τον τρόπο να καταδικάσει τέτοιου είδους αντιλήψεις, δηλαδή, να σκοτώνουμε ό,τι πετάει και ό,τι περπατάει.

Όταν προσπάθησα να μάθω ποιος ήταν ο ιθύνων νους αυτής της ασυνείδητης πράξης βρήκα απέναντί μου χείλη ερμητικά σφικτά και κατάλαβα πως υπήρχε μια ομερτά μια άτυπη συμφωνία μεταξύ κυριών.

Δεν κινδυνεύεις καλέ μου άνθρωπε από το ζαρκάδι ούτε απειλεί τη ζωή σου. Κινδυνεύεις από το βλέμμα του, από την ευγένειά του, και την ομορφιά του. Κινδυνεύεις από τις ανεκπλήρωτες γαστρονομικές σου απολαύσεις, που νομίζεις πως ήρθες στη ζωή μόνο για να γεμίσεις το στομάχι σου.

27^η Αραχθινή φ

Κατσιμίδι

του Χρήστου Χουλιάρα

Για μια ακόμη χρονιά μαζεuthήκαμε στο Κατσιμίδι για την φασολάδα του Συλλόγου. Ο καιρός ήταν με το μέρος μας για μια ακόμη φορά αφού δεν έριξε ούτε μια σταγόνα. Ήταν μια καλή ευκαιρία να ξαναναταμώσουμε και τα είχε όλα, φαί, κρασί, χορό και κουβεντούλα. Φέτος, είχαμε αρκετές «απουσίες» αφού υπολογίσαμε περίπου 150 άτομα. Είναι μια περίοδος δοκιμασίας για πολλούς από εμάς και είναι κατανοητό, ο σύλλογος όμως είναι μια σταθερή αξία και εδώ θα είμαστε και του χρόνου να ξαναναταμώσουμε.

Φέτος, το κρασί που προσφέραμε ήτανε του Πάνου Λαμπράκη του Κούνια. Ο Πάνος μας έκανε δώρο και 20 κιλά από τα 100 συνολικά που αγοράσαμε. Τον ευχαριστούμε πολύ. Μόνο που ενώ είχαμε πάρει περισσότερο λευκό τελικά αρκετοί θιασιώτες μείναν παραπονούμενοι... Του χρόνου θα πάρουμε μισό μισό. Παρεπιπτόντως το κρασί του Πάνου πήρε πολύ καλές κριτικές! Κάθε χρόνο και βελτιώνεται. Λογικό εξ'άλλου καθώς είναι ακόμη σχετικά νέα τα αμπέλια του και όσο ωριμάζουν τόσο καλύτερα αλλά και ο ίδιος μαζεύει εμπειρία. Μπράβο Πάνο!

φασολάδα 2013

Μάρτης 2013

Το ελαιόλαδο και τα λεμόνια ήταν προσφορά του Χαρίλαου Κων. Καλιακάτσου. Ευχαριστούμε.
Σκεφτόμασταν ότι μακάρι να ήταν όλες οι πρώτες ύλες που χρησιμοποιούμε για την φασολάδα ντόπιες, τα φασόλια, τα λαχανικά, οι ελιές, το ελαιόλαδο. Θα το ελέγξουμε μήπως το καταφέρουμε του χρόνου.

Κατά τα υπόλοιπα το μενού ήταν το πλέον κλασσικό: φασολάδα κόκκινη και λευκή, ελιές, τουρσί, ρέγγα, ψωμί, κρασί και χαλβάς.

Η φασολάδα φέτος ξεπέρασε τις προσδοκίες σε νοστιμιά. Μπράβο σε όσους δώσανε τον χρόνο τους και βοήθησαν στην προετοιμασία, που φέτος ήταν αρκετοί.

Μπράβο και στον Σωκράτη Χουλιάρα, τον φασολαδάρχη μας.

Για την ιστορία, μοιράστηκαν μεταξύ των παρευρισκομένων 3 διπλές προσκλήσεις για τις θεατρικές παραστάσεις της Γεωργίας Ζώνη. Την ευχαριστούμε πολύ για την προσφορά της.

Τέλος, ας αφήσουμε τον φακό της φωτογραφικής μηχανής να μας ταξιδέψει σε μερικές όμορφες στιγμές από την εκδήλωση και ας δώσουμε το ραντεβού μας για του χρόνου.

Κ Ο Ι Ν Ω Ν Ι Κ Α

19-3-2013

Αλησμόνντε Δημήτρη, δυο χρόνια τώρα άνθισαν τα λουλούδια, μαράθηκαν και εσύ δεν ήρθες ακόμα!

Όχι μόνο δεν ήρθες, αλλά ως φαίνεται, ήθελες παρέα εκεί που βρίσκεται η ψυχή σου και πήρες μαζί σου και τον αδελφό σου Γιάννη. Την ώρα που έφτασα στο σπίτι και εσύ είχες φύγει από τη ζωή, καθισμένη στο τραπέζι, αποσβολωμένη, σκυμμένη και θυμωμένη συνάμα, ανασήκωσα τα μάτια μου και είδα απέναντί μου, τον αδελφό σου Δημήτρη, χαμογελαστό, γνώρισα τα μάτια και είδα και εσένα και μου είπες:

Έ! Βίκη στα δύσκολα σε θέλουμε. Σήκω επάνω.

Αμέσως είδα τη μάνα σας την Καλλιόπη, να σας φωνάζει, μπερδεμένη, Δημήτρη, Γιάννη, ελάτε γρήγορα για φαί.

Σας είδα στον ποταμό Άραχθο στις πέτρες και στις λούμπες, όπου απέναντι οργίαζε η άγρια φύση να κάνετε μπάνιο με τα μαύρα σας σορτσάκια, να παίζετε μπάλα και να φτιάχνετε “ιβήρι” για να πιάσετε ψάρια ποταμίσια.

Αργότερα, μαθητές στο Γυμνάσιο Άρτας, πάλι στο ποτάμι, να προσπαθείτε να τραβήξετε τα κούτσουρα που κατέβαζε το ποτάμι, να τα πάτε στο φούρνο, να πάρετε το ρεγάλο σας, τι άλλο; το ψωμί σας.

Παρέες παρέες, να ανεβαίνετε το γιαλό να φτάσετε στο χωριό στις διακοπές σας, κόβοντας στο δρόμο πορτοκάλια. Αργότερα, άντρες πια στον Πειραιά, με τη θεία Χρυσή, το μπάρμπα Γιώργο, τον Τέλη για να σπουδάσετε.

Εσύ Γιάννη, στη Βιομηχανική Σχολή τιμήθηκες επίσημα για τη συμμετοχή σου στην Εθνική αντίσταση ως ΕΠΟΝίτης. Στα φοιτητικά σου χρόνια είχες εκλεγεί στο ΔΣ του φοιτητικού συλλόγου Πειραιά, καθώς διετέλεσες γραμματέας του συλλόγου Άρτας και υπήρξες ιδρυτικό στέλεχος της Πανοπουδαστικής. Δούλεψες 35 χρόνια στο ιατρείο του Τέλη ως ακτινολόγος.

Παντρεύτηκες την εκλεκτή της καρδιάς σου, την αγαπημένη σου Νότα με την οποία απέκτησες δύο εξαιρετικά παιδιά, τη Μαρία και τη Στέλλα και δύο σπουδαίους γαμπρούς, τον Κυριάκο και το Χρήστο.

Όλοι τους σε έκαναν ευτυχισμένο και χαρούμενο παππού, όταν καμάρωνες την Εύη, τον Ιωάννη και το μικρό Άγγελο.

Ήσουν δραστήριος άνθρωπος και στα κοινωνικά και στην πολιτική. Είκοσι και πλέον χρόνια ο λαός του Περάματος όπου ζούσες μόνιμα, σε τιμούσε με την ψήφο του, όταν σε επέλεξε δημοτικό σύμβουλο και εκείνοι στο Δημοτικό Συμβούλιο με δήμαρχο το Γιάννη Πατσιλινάκο, πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου.

Ήσουν εκδότης της εφημερίδας «Περαμαϊκά Νέα», μέχρι που σου την έκλεισε η δικτατορία.

Παρ’ όλ’ αυτά, ζούσες στο Πέραμα και αγωνιζόσουν για τα μικρά και τα σοβαρά θέματα του δήμου σου. Δεν έκοψες τους δεσμούς σου με το χωριό σου τη Νισίστα-Φτέρη. Ήσουν ιδρυτικό μέλος του συλλόγου «Ο Άραχθος» και μάλιστα ο πρώτος του Γενικός Γραμματέας.

Ήσουν στην Ομοσπονδία Τζουμέρκων και στην Παν-Πειρατική. Πάντα λειτουργούσες με ανιδιοτέλεια, με την ηρεμία σου, με το χαμηλό τόνο της φωνής σου και με τον καλό λόγο στα χείλη σου για τους συνανθρώπους σου. Εγώ, τα 30 χρόνια που σε γνώριζα, δεν άκουσα κακιά κουβέντα για κανέναν.

Γιάννη, τίποτα δεν σου χαρίστηκε στη ζωή. Ανέβηκες σταθερά σκαλί σκαλί, την κοινωνική και την πολιτική σου ανέλιξη. Οπότε, το 1966, πήρες το ανώτατο πολιτειακό αξίωμα της χώρας μας, εξελέγης Βουλευτής Β΄ Πειραιά με το νεοσύστατο κόμμα τότε, το ΔΗΚΚΙ.

Εκεί, από τα έδρανα του κοινοβουλίου, έδωσες αγώνες για τη φτώχεια, τους ναυτεργάτες και για τη Ζώνη Περάματος, όπου μαστιζόταν από την ανεργία. Δε θα ξεχάσω ποτέ την ερώτησή σου για το «Σάμινα» όπου μίλησες για την κατάσταση του πλοίου, όπου λίγο καιρό αργότερα ναυάγησε.

Δεν σου έφταναν όλοι αυτοί οι αγώνες, βγαίνοντας σε σύνταξη είχες ενέργεια μέσα σου, έγιγες γλύπτης με περισσότερα από 80 γλυπτά σου, όπου σου υπόσχομαι να τα καταγράψουμε, να τα φωτογραφίσουμε και να βγάλουμε το βιβλίο «Η γλυπτική τέχνη στο Κοινοβούλιο».

Άφησες βαριά παρακαταθήκη στην αγαπημένη σου συντρόφισσα της ζωής σου Νότα, που σου συμπαραστάθηκε όλα αυτά τα χρόνια της ζωής σου.

Έφυγες Γιάννη, πλήρης ημερών, φορτωμένος με πολλούς αγώνες και αξιώματα. Φυσικά δεν έρχονται έτσι όπως τα θέλουμε. Τα δύο τελευταία χρόνια ταλαιπωρήθηκες, όμως πάλεψες και πάντα τόνιζες: «Και μια μέρα να ζήσω ακόμη, είναι μεγάλη υπόθεση, είναι ωραίο να βλέπω τον ήλιο, τη θάλασσα και να βλέπω τα αγαπημένα μου πρόσωπα».

Εύχομαι, Γιάννη, τώρα που θα φύγεις από κοντά μας, οι φτερούγες του μικρού σου εγγονού Άγγελου, να σε σπκώσουν ψηλά για να σε παραλάβουν οι αρχάγγελοι Μιχαήλ και Γαβριήλ.

Γιάννη, ο θάνατός σου είναι μέρος της ζωής μας, είναι η τελευταία μας παράσταση, άσχετα εάν όλοι μας δε θέλουμε και δεν μπορούμε να συμβιβαστούμε. Δεν ξέρω εάν έχουμε ένα περνωμένο ή αν πάμε σε έναν αόρατο κόσμο που πιθανόν, να αιρόμεθα στο σύμπαν. Πιθανόν ναι, πιθανόν όχι. Εμείς όλοι εδώ, συγγενείς και φίλοι, σου ευχόμεθα καλό ταξίδι και περίμένε μας!

Βίκη Αράπη-Καραγιάννη

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Στις 25 Οκτώβρη 2012, απεβίωσε η Αντωνία Χρήστου, σε ηλικία 85 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη στο Νεκροταφείο Καλοβάτου Άρτας.
- Απεβίωσε στις 6 Ιανουαρίου 2013 η Σοφία Κατσανίκα, το γένος Βασιλείου Σπύρου, ετών 82, από το Κρουονέρι. Η νεκρώσιμη ακολουθία τελέστηκε στην εκκλησία του Κρουονερίου.
- Στις 7 Γενάρη 2013 απεβίωσε στα Γιάννενα η Μαρία Αρ. Κατσινέλη σε ηλικία 99 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη στο Κοιμητήριο Κρουονερίου Κεντρικού.
- Στις 16 Γενάρη 2013 απεβίωσε στα Γιάννενα ο Κώστας Σιώζιος σε ηλικία 79 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη στο Κοιμητήριο Καλλονής Κυψέλης. Ο Κώστας ήταν φίλος του Συλλόγου και βοηθός στις συνδρομές του Αράχθου.
- Την 4η Φεβρουαρίου 2013, απεβίωσε στα Ιωάννινα, όπου κατοικούσε με την οικογένειά του, ο Θεόδωρος Χρ. Κουτσούπας, σε ηλικία 81 ετών. Την επομένη εψάλην η νεκρώσιμος ακολουθία στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Ανεμορράχης Άρτας. Μετά το πέρας του μυστηρίου και του τελευταίου ασπασμού, η σορός του ενταφιάστηκε στο νεκροταφείο Ανεμορράχης, δίπλα στους γονείς του. Αιωνία η μνήμη του. Αιωνία αυτών η μνήμη. Θερμά συλλυπητήρια στη σύζυγό του, την εξαδέλφη μου Αλεξάνδρα, στα παιδιά τους και στους στενούς συγγενείς τους, να έχουν υγεία, να ζήσουνε να τον θυμούνται. Γεια σου Θόδωρε, ώρα σου καλή.

Με κάθε σεβασμό, ο συγγενής και φίλος σου
Χρήστος Λαζ. Φούκας

- Στις 16 Φλεβάρη 2013, απεβίωσε στην Αθήνα η Κωνσταντίνα Δέση-Μπαλαούρα σε ηλικία 69 ετών. Κηδεύτηκε στις 18 Φλεβάρη, στο κοιμητήριο Φτέρης Κεντρικού.
- Στις 28 Φλεβάρη 2013, απεβίωσε στην Κεράτσα Άρτας ο Γιάννης Γ. Μπόμπολης σε ηλικία 72 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη στο Κοιμητήριο Πέτα Άρτας.

Μαρία Κατσινέλη

Κωνσταντίνα Δέση-Μπαλαούρα

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

- Στις 10 Φλεβάρη 2013 στον Ιερό Ναό Αγίου Κων/νου και Ελένης τελέστηκε 40ήμερο μνημόσυνο της Μαρίας Κατσινέλη και της Σοφίας Β. Σπύρου.
- Στις 24 Φλεβάρη 2013 στον Ιερό Ναό Αγίου Μηνά τελέστηκε 40ήμερο μνημόσυνο του Κώστα Σιώζιου.
- Στις 3 Μάρτη 2013, στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής Ράμμιας τελέστηκε εξάμηνο μνημόσυνο της Λαμπρινής Φλούδα και του Χρήστου Δ. Φλούδα..
- Την 10^η Μαρτίου 2013, στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Ανεμορράχης, τελέστηκε 40ήμερο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του εκλιπόντος Θεόδωρου Χρ. Κουτσούπα. Αιωνία η μνήμη του. Το μνημόσυνο τελέστηκε εκ μέρους της συζύγου του και των παιδιών του. Να ζήσουν να τον θυμούνται.
- Την 10^η Μαρτίου 2013, στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Ανεμορράχης, τελέστηκε 3ετές μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του Αλεξάνδρου Βασ. Τριάντου, εκ μέρους της οικογένειάς του. Αιωνία η μνήμη του. Φίλε Αλέκο, δεν σε έχουμε ξεχάσει. Ο χωριανός και φίλος Χρήστος Λαζ. Φούκας
- Στις 24 Μάρτη 2013 στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής Φτέρης Κεντρικού, τελέστηκε 40ήμερο μνημόσυνο της Κωνσταντίνας Δέση-Μπαλαούρα και μνημόσυνο για τα 3 χρόνια από το θάνατο του αείμνηστου Σωκράτη Αράπη.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΑΡΑΧΘΟΥ

Α/Α	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΠΟΣΟ
1	ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΚΩΝ.ΧΑΡΙΛΑΟΣ	20,00 €
2	ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΔΗΜ.ΝΙΚΟΛΑΟΣ	10,00 €
3	ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΝΙΚ.ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	40,00 €
4	ΜΑΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	50,00 €
5	ΤΑΤΣΗΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ & ΒΛΕΣΑΡΙΑ	20,00 €
6	ΡΑΧΙΩΤΗΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ & ΣΟΦΙΑ	20,00 €
7	ΦΑΚΙΤΣΑΣ ΘΕΟΦΑΝΗΣ	20,00 €
8	ΖΑΧΑΡΗΣ ΑΠΟΣΤ.ΓΕΩΡΓΙΟΣ	20,00 €
9	ΒΟΒΛΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	20,00 €
10	ΣΤΑΥΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ & ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ	20,00 €
11	ΤΡΙΑΝΤΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	20,00 €
12	ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ ΠΕΤΡΟΣ	20,00 €
13	ΠΑΠΠΑΣ ΣΠΥΡΟΣ	20,00 €
14	ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ	20,00 €
15	ΤΣΑΠΛΑΝΤΟΚΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	10,00 €
16	ΤΣΙΒΟΛΑΣ ΦΩΤΗΣ	50,00 €
17	ΛΕΓΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	10,00 €
18	ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ ΓΕΩΡΓ.ΧΡΥΣΟΥΛΑ	20,00 €
19	ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	30,00 €
20	ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΓΕΩΡΓ.ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	30,00 €
21	ΜΑΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	30,00 €
22	ΝΤΑΛΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	20,00 €
23	ΝΤΑΛΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	30,00 €
24	ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΝΙΚΟΣ	20,00 €
25	ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΒΑΣ.ΓΕΩΡΓΙΟΣ	20,00 €
26	ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΛΕΥΤΕΡΗΣ	20,00 €
27	ΚΑΣΕΛΟΥΡΗ ΕΛΕΝΗ	20,00 €
28	ΛΥΝΑΡΗ ΑΘΗΝΑ	10,00 €
29	ΜΗΛΙΩΝΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	20,00 €
30	ΠΑΤΡΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	50,00 €
31	ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	20,00 €
32	ΚΟΛΟΒΟΣ ΘΑΝΟΣ & ΙΩΑΝΝΑ	20,00 €
33	ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΣ	20,00 €
34	ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	20,00 €
35	ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ	40,00 €
36	ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΚΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ & ΚΩΝ/ΝΑ	20,00 €
37	ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΝΑΠΟΛΕΩΝ	10,00 €
38	ΚΟΥΤΣΟΣΠΥΡΟΣ ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ	10,00 €
39	ΠΑΠΑΤΖΑΝΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	20,00 €
40	ΦΟΥΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ	25,00 €
41	ΚΑΡΑΜΠΑΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ	30,00 €
42	ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ	20,00 €
43	ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ ΣΠ.ΙΩΑΝΝΗΣ	20,00 €
44	ΝΤΑΛΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	20,00 €
45	ΑΡΑΠΗ ΜΑΡΙΑ	20,00 €
46	ΓΙΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	20,00 €
47	ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ-ΓΑΛΑΝΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ	20,00 €
48	ΠΑΝΟΥ-ΚΟΣΚΙΝΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ	20,00 €
49	ΧΑΡΙΤΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	10,00 €
50	ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ Π.ΚΩΝ/ΝΟΣ	10,00 €
51	ΔΡΙΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	20,00 €
52	ΜΑΡΚΑΚΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ	20,00 €
53	ΠΑΠΠΑΣ ΓΕΩΡΓ.ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	20,00 €
54	ΠΑΠΠΑΣ ΓΕΩΡΓ.ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	10,00 €
55	ΠΑΠΠΑ ΦΩΤΕΙΝΗ	20,00 €
56	ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΙΩΑΝΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ	60,00 €
57	ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΣΥΖΥΓ.ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΠΥΡΟΥ	10,00 €
58	ΔΗΜΟΥ ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ	50,00 €
59	ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΚΤΘ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ 15/03/13	20,00 €
60	ΠΑΝΟΣ ΧΡ.ΚΩΝ/ΝΟΣ	30,00 €
61	ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΘΩΜ.ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	30,00 €
62	ΛΑΓΟΥ ΝΙΚΗ	20,00 €
63	ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ Α. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	20,00 €
64	ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΛΑΜΠΡΟΣ	10,00 €
ΣΥΝΟΛΟ		1.445,00 €

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΕ ΜΝΗΜΗ

1	ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΓΙΩΡΓΟΥ Κ. ΣΙΑΦΑΡΙΚΑ	50,00 €
2	ΨΥΧΟΓΙΟΣ Δ. ΓΙΑΝΝΗΣ	20,00 €
ΣΥΝΟΛΟ		70,00 €

ΧΟΡΗΓΙΕΣ

1	ΧΟΡΗΓΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΦΥΛΛΟ 1801.000,00 €
ΣΥΝΟΛΟ		1.000,00 €

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΜΑΣ

ΟΝΕΙΡΟΥ.. ΕΡΓΑ

Ξημερώνει... Γυρνώ το κεφάλι μου προς το παράθυρο και παρατηρώ πως η νύχτα σιγά-σιγά υποχωρεί και η μέρα

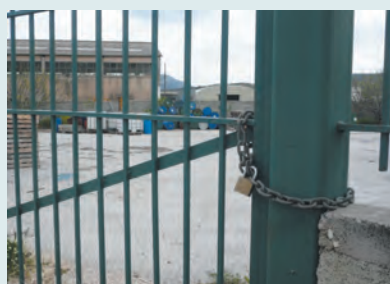

απλώνει το πέπλο της αγκαλιάζοντας τα χρώματα της αυγής. Είμαι ακόμη στο κρεβάτι μου και οι ακτίνες του ηλίου περνώντας δειλά-δειλά μέσα από τις γρίλιες τις μπαλκονόπορτας μου

χαιδεύουν απαλά το πρόσωπό μου. Μου αρέσει ο ήλιος και πιο πολύ το ηλιοβασίλεμα, τα πολύχρωμα παιχνίδια που παίζει με τον ουρανό κοκκινίζοντας από τη λάμψη του. Περιέργο... πόσο αγγίζει την ψυχή του ανθρώπου έστω και μια ακτίνα μόνο... Τα τοις-τοιρίσματα των πουλιών κάνουν ακόμη πιο όμορφη αυτή την ωραία ανοιξιάτικη μέρα, αλλά εγώ δυστυχώς με τα άνοιγμα των ματιών μου, αυτό το πρωινό όπως και τα προηγούμενα, με βρίσκουν κάπως σκεπτική. Ελπίζω πως η καινούργια μέρα ίσως με γεμίσει με νέες ελπίδες και γι αυτό κλείνω τα μάτια μου και ονειρεύομαι τη ζωή μου σαν μια αμοντάριστη ταινία.

Ένα γλυκό χαμόγελο ζωγραφίζει το πρόσωπό μου. Η καλή νεράιδα του παραμυθιού με το μαγικό ραβδί της με βυθίζει πάλι μέσα στους δαιδαλώδεις διαδρόμους του ονείρου.... Άλλη μια μέρα χωρίς δουλειά... και κάπου στο βάθος ακούω τη φωνή της φίλης μου της Άννας να με καλεί κάτω στην αυλή. Φοράω το τζιν μου, μια μπλούζα και έτσι απλά τρέχω έξω. Η Άννα πότιζε τα λουλούδια και ένοιωθα αυτή την γνωστή ωραία μυρωδιά του νερού όταν ανακατεύεται με το χώμα. Ωραία μέρα μου λέει!!!! Δεν ξέρω, της λέω, παρόλο που φαίνεται ωραία κάτι μου λέει ότι θα είναι μια βαρετή συνηθισμένη μέρα σαν όλες τις προηγούμενες. Χαζεύοντας τα πολύχρωμα λουλούδια στο μπαλκόνι της, βλέπω μια μέλισσα που καθόταν πάνω σ' ένα λουλούδι, κάνει ένα φριτς, άνοιξε τα φτερά της και πέταξε. Κοίτα της λέω και της μέλισσας δεν της αρέσει να κάθεται όλη μέρα πάνω από σ' ένα λουλούδι. Δεν ξέρω αν είναι σημαδιακό, εγώ πάντως, χάθηκα για λίγο βαθιά μέσα στις σκέψεις μου....

Τόσες αγγελίες στο ίντερνετ, στις εφημερίδες και ακόμη τίποτα.... Κουράστηκα, βαρέθηκα, να λέω να πάμε μια βόλτα από τα εργοστάσια που είναι εδώ κοντά να δω τι γίνεται, τι λές έρχεσαι μαζί μου; Σε λίγα λεπτά είμαστε έτοιμες και αρχίσαμε το ψάξιμο μες το άγχος και την απελπισία προς το άγνωστο. Όσο πιο κοντά πλησιάζαμε στη βιομηχανική ζώνη τόσο η καρδιά μου χτυπούσε πιο δυνατά. Την ξέρω καλά αυτήν την περιοχή, για πολλά χρόνια έζησα εκεί. Μπορούσα να θυμηθώ όλα αυτά τα κτήρια και τις λεπτομέρειες λες και ήμουν εκεί και χθες. Αυτοκίνητα παρκαρισμένα συντροφιά με την σκιά των δέντρων να γεμίζουν τα παρκινγκ, χαρούμενοι άνθρωποι να μπαينوβγαίνουν

για διάφορες δουλειές. Σαν μια θάλασσα γεμάτη πλοία και καράβια, ναυτικούς, κόσμο, -μια θάλασσα ένας κόσμος-, γεμάτος ζωή και όρεξη. Ενώ τώρα. Εγκαταλειμμένα κτήρια, σπασμένα τζάμια, πόρτες σκουριασμένες, δεμένες με μια βαριά αλυσίδα, κλειδωμένες με ένα μεγάλο λουκέτο. Η οικονομική κρίση χτύπησε σιγά-σιγά και αυτές τις πόρτες. Τόσοι άνθρωποι έχασαν τη δουλειά τους, τόσες καρδιές ράγισαν και τόσες ματιές έχασαν τη λάμψη τους. Μια από αυτές είμαι και εγώ. Η φίλη μου με έχει παρατήσει εδώ και πολύ ώρα και εγώ συνεχίζω να περπατώ μόνη και σιωπηλή και να κοιτάζω μια δεξιά μια αριστερά, ψάχνοντας για ένα σημάδι, για μια πόρτα να χτυπήσω.

Ένα καινούργιο κτήριο που δεν υπήρχε παλιά, μου τραβά την προσοχή, σαν κάτι να με μαγνητίζει και να με πηγαίνει προς τα εκεί. Άφησα τον εαυτό μου ελεύθερο να ακολουθήσει το ένστικτό του. Την μεγάλη πόρτα της εισόδου τη βλέπω

ανοιχτή και δειλά-δειλά άρχισα να μπαίνω μέσα και να κατεβαίνω τα σκαλιά προς την αποθήκη- χώρο συσκευασίας. Ρίχνω μια κλεφτή ματιά τριγύρω μου. Πάγκοι εργασίας παντού και πάνω τους γεμάτα μικρά αντικείμενα και στο κέντρο όλων αυτών τα κορίτσια. Στεκόταν μπροστά με τα δάχτυλα να ακουμπάνε ήσυχα και απαλά επάνω τους, να καρφώνουν χρωματιστές καρτέλες πάνω σε προϊόντα οικιακής χρήσεως και να τα τακτοποιούν μετά μέσα στα κουτιά. Έμεινα εκεί για κάποια λεπτά χαζεύοντας και άρχισα να κοκκινίζω ελαφρώς γιατί κατάλαβα πως ζήλεψα λιγάκι, γιατί κακά τα ψέματα μια τέτοια δουλειά θα την ήθελα και εγώ. Ένα από τα κορίτσια με μαύρα μαλλιά σκωμένα και περλίτχνα δεμένα σε ένα σφικτό κότσο σήκωσε το κεφάλι της και τα μάτια της συνάντησαν τα δικά μου. Κρατούσα την αναπνοή μου, όταν ο ήχος του κουδουνιού έσπασε αυτή τη σιωπή. Το κορίτσι με πλησίασε και ρώτησε με ευγενικό τρόπο. Καλημέρα πως μπορώ να σε βοηθήσω. Τότε ξεθάρρεψα και έκανα άλλο ένα βήμα πιο κοντά της.

Ψάχνω για δουλειά, ψιθύρισα, καθώς ένοιωθα τα πόδια μου να κόβονται από την αγωνία. Έλα στην παρέα μας, να σε κεράσουμε και κάτι, μας πέτυχε στο διάλειμμα, είπε χαμογελώντας και άπλωσε το χέρι της πάνω από τον ώμο μου σαν να ήθελε να διώξει την αμηχανία μου. Τα παιδιά καθόντουσαν, ένας- ένας στις θέσεις τους γύρω από ένα μεγάλο τραπέζι. Κάθισα κοντά τους. Από την προφορά σου καταλαβαίνω ότι δεν είστε από εδώ, με ρωτάει ένα από τα παιδιά της παρέας. Ναι απαντώ λέγοντας με περηφάνια την καταγωγή μου είμαι από τη Βόρειο Ήπειρο.

Ο τρίτος της παρέας μάλλον δεν άκουσε καλά, ή για να με πειράξει, πετάγεται και λέει, μα και οι εργοδότες μας κατάνονται από ένα μακρινό χωριό της Ηπείρου, από το Κρουονέρι. Κατέβηκαν πριν πολλά χρόνια γεμάτοι όνειρα και ελπίδα και κατάφεραν με πολύ κόπο και ιδρώτα, να χτίσουν αυτή την επιχείρηση που εμείς σήμερα έχουμε την τύχη να δουλεύουμε εδώ. Είναι μια μικρή οικογενειακή επιχείρηση, έχουν κοντά τους όχι μόνο συγγενείς και φίλους αλλά και πολλούς εργατές.

Με μιας κατάλαβα πως δεν τσιγκουνεύονταν τα λόγια τους και χωρίς διαταγμό συνεχίζει ο διπλανός του. Δεν διαχωρίζουν τη θέση τους από τη δική μας, φροντίζουν το καλύτερο για όλους, είναι δίκαιοι και δεν μας αντιμετωπίζουν ως μηχανές παραγωγής αλλά ως ανθρώπους με συναισθήματα και όσο για μας τους Αλβανούς -που δεν είμαστε και λίγοι-, μας έχουν ιδιαίτερη αγάπη και εκτίμηση αφού μας έβαλαν κανονικά στα σπίτια τους. Εεε!!! Ακούστηκε μια φωνή διαμαρτυρίας. Μα φυσικά όλους τους οικονομικούς μετανάστες διορθώνει αμέσως και ζητάει συγγνώμη για να μην ανάψουν τα αίματα. Από τη πρώτη στιγμή μας δέχτηκαν με χαρά πετάγεται η πιο μικρή της παρέας και ξέρουν πώς να διαχειριστούν τη σχέση με τους εργατές. Είναι ένας ώμος που μπορούμε να ακουμπήσουμε. Και έτσι με τα πολλά πέρασε το διάλειμμα αφού είχαν καπνίσει από δυο-τρία τσιγάρα ο καθένας. Η κοπέλα που πριν από λίγα λεπτά γνώρισα με οδήγησε σε ένα μεγάλο γραφείο και εκεί θα έκανα την αίτηση για τη δουλειά. Καθώς κρατούσα το βιογραφικό, τα χέρια μου τα ένοιωθα να τρέμουν. Ήταν σημαντικό για μένα, προσπαθούσα να δώσω τον καλύτερό μου εαυτό. Ήθελα πολύ αυτή τη δουλειά, όλοι έδειχναν τόσο χαρούμενοι και μου αξίζει μια τέτοια ευκαιρία, γιατί έχω τα προσόντα. Ήρθε στο γραφείο ένας γκριζομάλης κύριος. Με μια σφικτή χειραψία συστηθήκαμε. Με ρώτησε αυτά που ήθελε για τη δουλειά και ύστερα μου επέτρεψε να φύγω.

Μου φάνηκαν όλα αυτά σαν ένα μεγάλο ψέμα, είναι πολύ ιδανικά -λέω μέσα μου- για να είναι τόσο αληθινά. Περπατούσα στα συντρίμια της βιομηχανικής ζώνης και ενώ από πριν όλα μου φαινότουσαν μάταια, τώρα ένα κύμα ελπίδας και αισιοδοξίας ξεπηδούσε από τη μεριά της θάλασσας. Παρά τη φουρτούνα της οικονομικής κρίσης, αυτό το πλοίο στεκόταν εκεί ατάραχο. Ο καπετάνιος τους βοηθούσε το πλήρωμά του και σε κάθε δύσκολη στιγμή, το ενθάρρυνε να ξεπεράσει τα εμπόδια. Γύρισα στο σπίτι μου παρέα με τις ελπίδες.

Κοντεύει να ξημερώσει για τα καλά!!! Έχοντας αγκαλιά το μικρό μου μαξιλάρι, γυρίζω από το άλλο το πλευρό και βυθισμένη μέσα στο γλυκό όνειρο κάνω μια ευχή πριν ακόμη ανοίξω τα μάτια μου, θεέ μου αυτό το όνειρο να μην τελειώσει ποτέ, αλλά δυστυχώς τα όνειρα κρατάνε πολύ λίγο και μετά επιστρέφουμε στην πραγματικότητα, που η αλήθεια είναι, ότι είναι πράγματι πολύ σκληρή.

Rais

ΧΩΡΙΣ ΜΕΣΑΖΟΝΤΕΣ

Η οικονομική κρίση που βιώνουμε τα τελευταία χρόνια και η βάρβαρη επίθεση ενάντια στα κοινωνικά αγαθά έχει σαν θλιβερό επακόλουθο και τη διατροφική κρίση.

Μέσα σ' αυτή την κατάσταση γεννήθηκε η ανάγκη διερεύνησης και δημιουργίας νέων πεδίων συλλογικών δράσεων και πρωτοβουλιών.

Έτσι το Μάρτη το 2012 με πρωτοβουλία μιας ομάδας εθελοντών και παραγωγών, ξεκίνησε το λεγόμενο κίνημα της πατάτας, δίνοντας για πρώτη φορά ένα χτύπημα στην κερδοσκοπία και τις στρεβλώσεις της αγοράς.

Σήμερα πολλοί Δήμοι, κινήματα αλληλεγγύης και τοπικές κοινωνίες, καλούν τους παραγωγούς να διαθέσουν τα προϊόντα τους απ' ευθείας στους πολίτες, δίνοντας έτσι μια εναλλακτική λύση αυτοργάνωσης και μια ελπίδα αντίστασης στην οικονομική κρίση.

Το κίνημα χωρίς μεσάζοντες εντάσσεται στο γενικότερο πλαίσιο μιας αλληλεγγύας οικονομίας, η οποία αναπτύσσεται τα τελευταία χρόνια σε όλο τον κόσμο με διάφορες μορφές, όπως συνεταιρισμοί, αυτοδιαχειριζόμενες επιχειρήσεις, εναλλακτικό δίκαιο εμπόριο κ.λ.π.

Η δράση και η συμμετοχή σ' αυτά τα κινήματα αποδεικνύει καθημερινά ότι ένα διαφορετικός τρόπος ζωής είναι δυνατόν να υπάρξει.

Η αλληλέγγυα οικονομία είναι ένα πολύπλευρο κοινωνικό κίνημα, που ακόμα στην Ελλάδα βρίσκεται σε εμβρυακή κατάσταση. Υπάρχουν ωστόσο φωτεινά παραδείγματα σε όλο τον κόσμο αφού εκατομμύρια άνθρωποι εργάζονται και υλοποιούν την αλληλέγγυα οικονομία. Εργάζονται και καταναλώνουν για την ευημερία των ιδίων και των συνανθρώπων τους και όχι για το κέρδος. Είναι μια εναλλακτική πρόταση παραγωγικής ανασυγκρότησης και διακίνησης των προϊόντων που στηρίζεται σε μια οικονομία ελεγχόμενη από τους ίδιους τους παραγωγούς και τους καταναλωτές.

Μέσα σ' αυτές τις δύσκολες συνθήκες για τη ζωή όλων μας, με τη δική μας συμμετοχή μπορούμε να δημιουργήσουμε δομές αμφισβήτησης της κυριαρχίας της ελεύθερης αγοράς και των κανόνων της. Στα πλαίσια αυτά μπορούμε να δημιουργήσουμε ένα διαφορετικό μοντέλο εναλλακτικού εμπόριου, όπου οι σχέσεις θα ρυθμίζονται από τις ανάγκες των εμπλεκόμενων και στη θέση της κερδοσκοπίας θα βάζουν μια σειρά από στόχους όπως.

- 1.-Την ποιοτική και φθηνή πρόσβαση των προϊόντων στο καταναλωτικό κοινό.
- 2.- Την ανάπτυξη σχέσεων κατανόησης εμπιστοσύνης και αλληλεγγύης μεταξύ παραγωγών και καταναλωτών.
- 3.-Την υπεράσπιση της ποιότητας της καλλιέργειας χωρίς φυτοφάρμακα και χημικά.
- 4.- Τη διάδοση και διατήρηση ντόπιων ποικιλιών.
- 5.-Την ενθάρυνση και στήριξη της συνεταιριστικής παραγωγής.

Το ζητούμενο είναι μια νέου τύπου κοινωνική οργάνωση, που που θα έχει ως υπόβαθρο την κοινωνική δικαιοσύνη και μια οικονομία ελεγχόμενη άμεσα από τους ίδιους τους παραγωγούς χωρίς μεσάζοντες και κερδοσκόπους.

Χρύσα Σφήκα

Όποιος συμπατριώτης επιθυμεί να δημοσιευθεί φωτογραφία, σχόλιο κ.λπ. σχετικά με τα κοινωνικά, μπορεί να επικοινωνήσει με τη διεύθυνση της εφημερίδας μας.

Σημ. Σύνταξης: Τα επώνυμα άρθρα εκφράζουν τις απόψεις των αναγνωστών μας.

ΜΙΚΡΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ

του Κώστα Σαλαγιάννη

Δεν αγοράζω πλέον εφημερίδα τις καθημερινές, παρά μόνο τα Σαββατοκύριακα. Τις σελίδες με τα οικονομικά ένθετα, παλιότερα, τις βαριόμουν κι ούτε καν τις ξεφύλλιζα. Τώρα όλο και κάτι διαβάζω από τα οικονομικά. Προσπαθώ, αλλά δεν μπορώ, ν' απαντήσω σε ένα ερώτημα: «Πόσο έχουμε φτωχύνει ως κοινωνία; Σε ποια δεκαετία έχουμε πιασχυρίσει;» Με τα επίσημα στοιχεία η χώρα μας έχει χάσει το 25% του ΑΕΠ της. Δηλαδή, έχουμε γυρίσει στις αρχές της δεκαετίας του 2000; Δε θα ήταν και τόσο άσχημα τα πράγματα, αν ήταν ακριβώς έτσι. Όλοι μας, όμως, ξέρουμε, ότι είναι χειρότερη η κατάσταση. Πόσο χειρότερη; Εξαρτάται πρώτα απ' όλα, από το εάν έχει κάποιος δουλειά ή είναι άνεργος.

Τις προάλλες διάβαζα ένα άρθρο που αναφερόταν, σε λιποθυμίες μαθητών στα σχολεία από την ασιτία. Παρουσίαζε κάπως τραγικά τα στοιχεία. (Έχω διαβάσει για το θέμα αυτό και πιο ρεαλιστικά άρθρα). Το γνωρίζω αρκετά καλά αυτό το ζήτημα, γιατί δουλεύω πολλά χρόνια στα δημοτικά σχολεία της Αθήνας, σε μια λαϊκή συνοικία, όπως είναι τώρα η Κυψέλη. Υπάρχει όντως πρόβλημα ασιτίας παιδιών και το σχολείο είναι ένας καθρέφτης, μιας κι αποτελεί ένα καλό δείγμα σχετικά με την οικονομική δυσκολία. Επειδή, ότι και να κόψει ο γονιός, το φαγητό των παιδιών του, είναι το τελευταίο που θα περιορίσει. Προτιμώ λοιπόν να παρουσιάσω την πραγματικότητα με απόλυτους αριθμούς, για να βγάλει ο καθένας τα δικά του συμπεράσματα. Περιπτώ δε να πω, ότι πριν από 2-3 χρόνια, δεν πέρναγε ποτέ από το μυαλό μας, ότι θα έρθει στιγμή που θα αντιμετωπίζαμε τέτοιες καταστάσεις.

Το σχολείο που είμαι τώρα, έχει 240 μαθητές. Είναι ένα συνηθισμένο σχολείο των λαϊκών συνοικιών. Κάτι παραπάνω από τους μισούς μαθητές είναι αλλοδαποί, κυρίως από Αλβανούς γο-

νείς, με πολλά χρόνια παραμονής στην Ελλάδα. Φέτος μοιράζουμε καθημερινά φαγητό, (που μας το στέλνει ο Δήμος Αθηναίων), σε 15 μαθητές, οι οποίοι αντιστοιχούν σε 10 οικογένειες. Από αυτές τις οικογένειες, οι 4 είναι ελληνικές. Σα αυτές τις οικογένειες μοιράζουμε μερικές φορές και τρόφιμα, όταν καταφέρνουμε και συγκεντρώνουμε από διάφορες προσφορές. Εκτιμώ ότι πρέπει να υπάρχουν ακόμα 5-6 οικογένειες, οι οποίες είναι στα όρια για τέτοιου είδους βοήθεια, αλλά από ντροπή δεν εκδηλώνονται.

Αυτή είναι η φωτογραφική απεικόνιση της πραγματικότητας του σχολείου μου. Παρόμοια είναι η κατάσταση στις περιοχές του Γκύζη, του Πολυγώνου, των Αμπελόκηπων κτλ. Όμως, στο κέντρο της Αθήνας, είναι πολύ χειρότερα

τα πράγματα. Εκεί υπάρχουν πολλοί περισσότεροι αλλοδαποί μαθητές στα σχολεία (σε ποσοστό 80% ή και 90%) και μάλιστα από γονείς από το Πακιστάν, το Αφγανιστάν και τις χώρες της Αφρικής, οι οποίοι έχουν λίγα χρόνια παραμονής στην Ελλάδα. Ένας μικρός αριθμός από αυτούς στεγάζονται σε ιδρύματα της εκκλησίας. Σαφώς κι είναι αρκετά καλύτερη η εικόνα στα βόρεια ή στα νότια προάστια. Θέλω επίσης να πιστεύω, ότι στα χωριά μας τα πράγματα είναι ακόμα κάπως καλύτερα σε σχέση με την Αθήνα. Τουλάχιστον για τους Έλληνες γονείς.

Τούτη η κατάσταση που ζω κάθε μέρα, μου ξυπνάει συχνά αναμνήσεις των παιδικών μου χρόνων από το χωριό. Πήγα για πρώτη φορά σχολείο το 1966. Δεν πρόλαβα να δω ξυπόλητους μαθητές, παρά μόνο σε φωτογραφίες,

μιας πενταετίας νωρίτερα. Πρόλαβα όμως τα συσσίτια. Το πλιγούρι, δεν μπορούσα με τίποτα να το καταπιώ, όσο κι αν με πίεζε ο δάσκαλος. Χρειάστηκαν να περάσουν πολλά χρόνια για να μπορέσω να ξαναβάλω φαγητό στο στόμα μου που περιείχε πλιγούρι.

Την προηγούμενη βδομάδα, ήρθε ένα κοριτσάκι στο γραφείο μου για να μου παραπονεθεί: ... «ο Νίκος από τη Βα τάξη, πέταξε στο διάλειμμα το παπούτσι του και με χτύπησε λίγο στο πρόσωπο». Πνιγμένος μέσα στη διεκπεραίωση της καθημερινής γραφειοκρατίας, (ως διευθυντής), δεν είχα το χρόνο να ασχοληθώ προσωπικά με τέτοιο θέμα. «Να το πεις στους δασκάλους, που είναι στην αυλή εφημερία», της απάντησα. «Το είπα, αλλά η κυρία δεν του 'κανε παρατήρηση», επέμεινε. «Καλά, πες του να έρθει σε μένα»...

Με τον που τον είδα, (γνωστός φασαριόζος ο Νικολάκης), του έβαλα τις φωνές. Αυτή τη φορά, βούρκωσε και μου 'κανε εντύπωση. Τον ξέρω, είναι «σκληρός» και δε χαμπαριάζει εύκολα από παρατηρήσεις. «Πες μου, γιατί το 'κανες», του λέω κι εγώ μαλακά. «Μου 'φυγε το παπούτσι, κύριε», απαντάει και τον πήραν τα δάκρυα. Κοιτάζω, τι να δω! Κάτι αθλητικά που φόραγε, δε φτάνει που ήταν μισοχαλασμένα, ήταν και δυο νούμερα μεγαλύτερα! (Είναι παιδί πενταμελούς οικογένειας, αλλά όχι από αυτές που σιτίζουμε.) Τα παράτησα όλα και τον πήρα αγκαλιά...

Πρέπει να ήταν Απρίλης του 1972, γιατί πήγαινα στην έκτη τάξη. Κόντευε το Πάσχα και η μάνα μου, μετά από πολύμηνη γκρίνια μου, αποφάσισε να μου πάρει τα πρώτα αθλητικά παπούτσια. Κάτι μαύρα με τάπες αποκάτω. Μέχρι τότε, μόνο «τένες» (πάνινα φτηνά αθλητικά) είχα φορέσει. Τι να πεις όμως, για κείνη την εποχή. Η μάνα μου, όταν πήγαινε στην εκκλησία, τα «καλά» της παπούτσια τα φορούσε λίγο προτού φτάσει, για να μη χαλάσουν από το περπάτημα. Τα καθημερι-

νά τα έκρυβε μέσα στις «τούφες», για να τα φορέσει ξανά στην επιστροφή. Αν έψαχνες, γύρω από την εκκλησία, θα βερνισκες κι άλλα πολλά τέτοια παπούτσια κρυμμένα...

Με το που μου έφερε από την Άρτα εκείνα τα παπούτσια, δεν ήξερα τι ήταν περισσότερο. Η χαρά μου που τα έβλεπα ή η στενοχώρια μου που ήταν δυο νούμερα μεγαλύτερα!... «Δε βρήκα στο νούμερο!», μου είπε για να με παρηγορήσει. Προφανώς όμως η μάνα μου, σκέφτηκε, ότι αφού ήταν πιο ακριβά, να μου τα πάρει λίγο μεγαλύτερα, για να μπορώ να τα φορώ κι όταν «μεγαλώσει» το πόδι μου. «Μην τα φοράς, θα σου τα αλλάξω, όταν ξανακατέβει ο πατέρας σου στην Άρτα», μου είπε, αφού είδε τη στενοχώρια μου. (Αυτό πρακτικά σήμαινε, τουλάχιστον 1-2 μήνες καθυστέρηση). Δεν κρατήθηκα, έχωσα κάτι πανιά μπροστά και τα φόρεσα. Τι το 'θελα! Πέρα από την κοροϊδία που έτρωγα, μου χάλασαν μέχρι τον Ιούνιο. Κόπηκαν μπροστά, στο σημείο που τελείωναν τα δάχτυλα κι άρχιζαν τα πρόσθετα πανιά...

Η ειλικρινής συνέχεια της ιστορίας με τον «άτακτο» Νικολάκη είναι η εξής: Είχα σκεφτεί, ότι σε 4-5 μέρες που θα πληρωθώ το δεκαπενθήμερο, θα τον πάρω να πάμε να του αγοράσω ένα ζευγάρι καλά, αθλητικά παπούτσια. Με πρόλαβε 2 μέρες αργότερα. Ήρθε κάποια στιγμή, καθώς περνούσα από την αυλή, με αγκάλιασε και μου 'δειξε τα καινούργια του παπούτσια. Ένωσα ένα μάγκωμα μέσα μου, επειδή ολιγώρησα...

Αυτή είναι η κατάσταση για όλους μας. Και για μας, που «είμαστε τυχεροί» και πληρωνόμαστε ακόμα με έναν πιο «αξιοπρεπή» μισθό, σε σχέση με τον κατώτατο. Να σκεφτόμαστε, δηλαδή, για ένα απρόβλεπτο έξοδο, της τάξης των 40-50 Ευρώ...

Σε ποια δεκαετία άραγε έχουμε γυρίσει;

ΝΕΡΟΜΥΛΟΣ – ΝΕΡΟΤΡΙΒΗ ΚΡΥΟΝΕΡΙΟΥ

Άρχισε ήδη τη λειτουργία του και φέτος ο μύλος και η νεροτριβή στο Κρυονέρι. Έτσι πλέον μπορείτε:

- ✓ Μπορείτε να αλέσετε με παραδοσιακό τρόπο το καλαμπόκι σας ή το σιτάρι σας, όπως ακριβώς το θέλετε.
- ✓ Μπορείτε να πλύνετε τα ρούχα σας στην ανοξείδωτη νεροτριβή, πάντα με οικολογικό απορρυπαντικό που διατίθεται από το σύλλογο.
- ✓ Ακόμα, μπορείτε να προμηθευτείτε αλεύρι καλαμποκίσιο κοσκινισμένο, καθώς και άριστης ποιότητας αλεύρι σιταρένιο για τραχανά ή για ψωμί.
- ✓ Τέλος μπορείτε απλώς να επισκεφθείτε τον πανέμορφο χώρο που βρίσκεται ο μύλος, δίπλα στον ιστορικό πλάτανο και την βρύση Κρυονερίου. Θα δείτε, μικροί και μεγάλοι, πώς λειτουργεί ο παραδοσιακός νερόμυλος και η νεροτριβή.

Για καλύτερη εξυπηρέτηση επικοινωνήστε με το μυλωνά στο τηλ. **2685071195**, κιν. **6979519620** και στο τηλέφωνο του καφεενείου **2685071219**.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΡΥΟΝΕΡΙΟΥ

**Φίλοι αναγνώστες,
μην ξεχνάτε τη συνδρομή σας**

Eco Lift
ΑΦΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Ο.Ε.

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΑΝΕΛΚΥΣΤΗΡΩΝ

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ - ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΙΣ
ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ & ΜΕΛΕΤΗ ΑΝΕΛΚΥΣΤΗΡΩΝ

ΡΟΔΟΥ 158 ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ - ΤΗΛ.: 2105065777 - ΚΙΝ.: 6947585604

www.ecolift.gr, info@ecolift.gr